

Jaar van Gebed

Gebeden, liederen en bezinnende teksten van Hemelvaart tot Pinksteren

Komend jaar, 2025, zal een Heilig Jaar zijn. Ter voorbereiding daarop is 2024 een Jaar van Gebed. De KNR reikt, vanuit de verschillende religieuze tradities, aan haar leden teksten aan die dit Jaar van Gebed kleur kunnen geven. Daarbij sluiten we aan bij het thema van het Heilig Jaar:

Pelgrims van Hoop

Onze eerste activiteit in dit kader is deze serie gebedsintenties in de dagen van Hemelvaart tot Pinksteren. Deze tien dagen heten de Cenakeltijd. Daarmee verwijzen we naar de tijd dat de leerlingen van Jezus definitief afscheid van Hem hebben genomen tot aan de uitstorting van de H. Geest. In die dagen hielden de leerlingen verblijf in de “bovenzaal” (Hand.1,13), het Cenakel, waar ook het Laatste Avondmaal plaats had gevonden. Die tien dagen waren een tijd van wachten op de H. Geest, die Jezus beloofd had.

Hemelvaartsdag

Schriftlezing: Hand. 1, 1-11 – Onder hun ogen omhooggeheven

paus Benedictus XVI over de hoop (1)

“Spe salvi facti sumus” – “In deze hoop zijn wij gered”, zegt Paulus tot de Romeinen en tot ons (Rom. 8,24). De ‘verlossing’, het heil, is er volgens het christelijk geloof niet zonder

meer. Verlossing is ons gegeven in de zin dat ons hoop geschonken is, een betrouwbare hoop, van waaruit wij ons heden aankunnen: het heden, ook het moeilijke heden, kan geleefd en aanvaard worden, als het naar een doel leidt en als wij zeker kunnen zijn van dat doel, als dat doel zo groot is dat het de inspanning van de weg rechtvaardigt. Nu dringt zich meteen de vraag op: wat voor soort hoop is dit, die het ons toestaat te zeggen dat vanuit die hoop en omdat die hoop er is, wij verlost zijn? En wat voor soort zekerheid hebben wij?

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 1

De hemeldragers

“Wie anders zou de hemel dragen
dan zij die van de aarde houden
in een zachtmoedige omarming
Zij die knielend groter worden.
De wakenden onder de sterren
Bewogen door een stem
hen ingeschapen
als hun eigen adem.
Die niet kunnen
niet willen geloven
dat van de liefde
één korrel vergaat.
Zwaartekracht
houdt hen niet gevangen.
Licht trekt hen op uit de grond
Op een dag is het waar,
hemel en aarde
door niets of niemand te
scheiden.
En mensen als deze
overal opgestaan”

Geen harde woorden

Zo moeten wij in het algemeen met
onze medemensen omgaan:
goedig, deemoedig, liefdevol,
zowel in het openbaar als onder vier
ogen,
ook als het gaat om iemand met een
verhard gemoed.
En dat zonder hen te honen of harde
woorden te gebruiken.
Daarmee zouden we hen slechts
verbitteren
en van ons afstoten
in plaats van hen naar ons toe te halen.

Vincentius à Paulo

Ik zing van de hoop

Zingen wil ik
van de opgerolde verlangens
van dit land.
Zingen wil ik
over de gekooide dromen
van vergeten mensen.

Zingen wil ik over alles wat was
maar niet langer meer is.
Zingen wil ik van wat er nooit kwam
maar had kunnen gebeuren.
Zingen wil ik van de niet te peilen
en uitgesproken hoop van onze kinderen.

Ja zingen wil ik: geef niet op
en wanhoop nooit!
Want ieder uur; elke minuut
begint ergens op aarde
een stralende morgen.

*Cecil Rajendra, Indonesië
uit: Jan Brock, Geef ons heden ons dagelijks
brood. Bidden met de armen*

Vrijdag 10 mei

Schriftlezing: Joh. 16, 20-23a – Uw vreugde zal niemand u ontnemen

paus Benedictus XVI over de hoop (2)

Maar nu wordt de vraag dringend: waarin bestaat deze hoop, die als hoop ‘verlossing’ is? Welnu, de kern van het antwoord is in de zojuist aangehaalde passage uit de Brief aan de christenen van Efeze al aangegeven: de Efeziërs waren vóór de ontmoeting met Christus zonder hoop, omdat ze “zonder God in de wereld” waren. God leren kennen – de ware God – dat betekent hoop ontvangen. Voor ons, die vanouds met het christelijk godsbesef leven en er ongevoelig voor geworden zijn, is het bezit van de hoop die van de werkelijke ontmoeting met deze God uitgaat, nauwelijks nog waarneembaar. Een voorbeeld van een heilige uit onze tijd mag enigszins verduidelijken wat het betekent deze God voor de eerste keer en werkelijk te ontmoeten. Ik denk aan de door paus Johannes Paulus II heilig verklaarde Afrikaanse Josephina Bakhita.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 3

Onderwijs en jeugd

God onze Vader, U reist met de mensheid mee doorheen de generaties door met hen te spreken en hun bewustzijn en groei te bevorderen.

Leer ons te ontdekken de verschillende gaven die U als zaad hebt gepland in elk van uw zonen en dochters.

Sta ons bij om onze kinderen en jonge mensen op te voeden met liefde en zelfvertrouwen, met begrip en tact.

Help ons om ons te verheugen met hen over hun ontdekkingen en successen, en om geduldig en kalm te zijn met hen in hun zwakheden.

Geef ons uw Geest van liefde, van onderscheid en wijsheid zodat we samen kunnen wandelen op uw pad ten dienste van uw plan van geloof, vrede en vreugde.

Door Jezus Christus, uw Zoon, onze leidsman en licht op de weg, hij die wist hoe de diepbedroefden op te beuren en uw liefde te tonen aan de gemarginaliseerden, die leeft en heerst met U en de Heilige Geest, voor altijd en altijd! Amen

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

Pelgrim onderweg
onderweg naar
ik weet niet wat
maar iets trekt
trekt mij weg
weg uit mijzelf
naar binnen
in mij
Jij.

Pelgrim onderweg
stap voor stap
bewogen
tot opstaan
uit de dood
verrijst nieuw leven
Jij.

Pelgrim onderweg
uit mijn wanhopen
aan vrede
uit mijn wanhopen
aan gerechtigheid
voor allen
hoop ik
op wat ik niet zie
Jij.

Anne-Marie Bos, zuster karmeliet

Zaterdag 11 mei

Schriftlezing: Joh. 16, 23b-28 – Ik verlaat de wereld en ga naar de Vader

paus Benedictus XVI over de hoop (3)

Josephina Bakhita werd omstreeks – de precieze datum wist ze niet – 1869 geboren in Darfur, in Soedan. Op haar negende werd ze door slavenhandelaren ontvoerd, tot bloedens toe geslagen en vijf maal op de slavenmarkten van Soedan verkocht. Uiteindelijk was ze als slavine in dienst van de moeder en de echtgenote van een generaal en werd daarbij dagelijks tot bloedens toe gezeseld, waaraan ze levenslang 144 littekens overhield. In 1882 werd ze ten slotte door een Italiaanse handelaar gekocht voor de Italiaanse consul Callisto Legnani, die bij het zien van de opmars van de Mahdisten naar Italië terugkeerde. Hier leerde Bakhita uiteindelijk, na de zo vreselijke ‘meesters’ aan wie ze tot dan toe ondergeschikt was geweest, een heel andere ‘meester’ kennen: – “Paron” noemde ze Hem in het Venetiaanse dialect dat ze nu leerde spreken - namelijk de levende God, de God van Jezus Christus.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 3

In uw handen

Mijn beste avondgebed is:
‘In Uw handen, Heer, beveel ik me zelf
met van alles en nog wat.’
Dit afstand doen, iedere avond
- dit danken iedere avond
schenkt een diepe rust, ruimte en liefde.
Iedere dag oefen ik
mezelf af te geven,
om met Christus er te zijn voor anderen.
Soms gaat het erg stroef,
soms wat gesmeerder.
Maar Hij is er bij en dat is genoeg.
Ja, ik wil en voel er veel voor,
werk en leef er voor om de hoop
mee te maken in de Kerk.

*Dagboek van zuster van de Goddelijke
Voorzienigheid Antoine Frayman (1967)*

Pelgrimszegen

Dat gezegend is deze tijd
van groei en bloei.

Dat gezegend is deze periode
van minderen en loslaten.

Dat uw rennen wandelen
en uw prestatiezucht
genieten wordt.

Dat juist nu uw huis
meer een thuis wordt
en vriendschapsbanden
sterker worden.

Neem de tijd om stil te staan
bij hetgeen u draagt.
Leef in verbondenheid met uw
ziel
en met respect voor uw lichaam.

Geniet van wat mensen u bieden
en van wat de natuur u schenkt.

Heb een goede tijd en ga
met de kracht van de hemel,
het licht van de zon,
de jacht van de wind,
de vastheid van de aarde.

Peter Denneman smm

Zondag 12 mei

Schriftlezing: Hand. 1, 15-17.20a.20c-26 – De keuze van Mattias

paus Benedictus XVI over de hoop (4)

Tot dan toe had ze alleen meesters gekend die haar verachtten en mishandelden of op zijn best als een nuttige slavin beschouwden. Maar nu hoorde ze dat er een “Paron” boven alle meesters bestaat, de Heer van alle heren, en dat deze Heer goed is, de goedheid zelf. Ze vernam dat deze Heer ook haar kent, ook haar geschapen heeft – ja, dat Hij haar liefheeft. Ook zij werd bemind, en nog wel door de hoogste “Paron”, voor Wie alle andere meesters ook zelf maar armzalige dienstknechten zijn. Ze werd gekend en bemind en werd verwacht. Ja, deze Meester had Zelf het lot van het geslagen worden op Zich genomen en wachtte nu “aan de rechterhand van de Vader” op haar. Nu had ze ‘hoop’ – niet meer slechts de kleine hoop minder wrede heren te vinden, maar de grote hoop: Ik word definitief bemind en wat mij ook gebeurt – ik word door deze Liefde verwacht. En dus is mijn leven goed. Door dit inzicht vanuit de hoop was ze ‘verlost’, nu geen slavin meer, maar een vrij kind van God.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 3

Zegenbede

Moge God ons de weg wijzen
naar elkaar
en ons openen
voor wat we mogen ontvangen

Moge God ons omkeren
naar Hem toe,
ons keren naar elkaar
om in dankbaarheid te ontvangen
wat Hij ons geeft.

Moge we geraakt worden door
Gods liefde voor ons
en die liefde doorgeven.

Peter Denneman smm

Thomas a Kempis

Breed is de weg, zo gemakkelijk, zo wijd,
Velen kiezen haar, verblind door haar schijn,
Maar weinigen vinden het pad dat bevrijdt.

Smalle poort, verborgen voor wie niet ziet,
Met waarheid daar toegankelijk om niet,
Het vraagt om keuze, een hart op zoek.

Let op de vruchten, in woord en daad,
Niet enkel spreken, maar handelen ernaar,
Gebaseerd op het innerlijk leven.

Laat je niet verliezen in wereldse zaken,
Maar richten op het goddelijke, elke dag,
alle taken.
Richt je op het goddelijke, het eeuwig
beminnen.

Als ik nu ga vertrekken

Cantique nouveau 144: Du pauvre d'esprit

1. Als ik

5
nu ga ver-trekken met een stok in mijn hand geensan-da-len, geen reis-tas, te-gen een of de an-derkrijg ik daag-lijks mijn brood zo - als toen el - ke leer-ling ook gast-hofstoet, mijn glo-rie zijn de schoo-iers, het schuim. Met hen eet ik en drink ik, met hen

8
heim-wee be - stand, ga ik fier met e - lan als een vorst aan het hof veel tam - vrij - heid ge - noot. Je ver-liest wat je nam. Wat ik kies is het best. Veel tam - deel ik mijn kruim. Ga ik fier met e - lan als een vorst aan het hof. Veel tam -

11
tam, tam tam tam... zingt de lief - de haar lof.
tam, tam, tam, tam... Ik laat jul - lie de rest.
tam, tam, tam, tam... zing de lief - de haar lof.

14
2. Luis - ter, vrek-ken, de ak-kers die je hebt zijn van mij, maar ik
5. Kheb geen last van be - las-ting en be-taal nooit de huur, en geen
8. Je bent wel - kom wan-neer je mij wilt vol - gen. Dan moet je wel

17
voer geen ge-ding meer, ben van dat be - zit vrij. Je ver-liest wat je nam. Wat ik deur-waar-der kent mij, want ik heb toch geen deur. Ga ik fier met e - lan als een ar - moe - de lij - den zon - der ha - ve of goed. Je ver-liest wat je nam. Wat ik

20
kies is het best. Veel tam - tam, tam, tam, tam... ik laat jul - lie de rest.
vorst aan het hof. Veel tam - tam, tam, tam, tam... zing de lief - de haar lof.
kies is het best. Veel tam - tam, tam, tam, tam... Ik laat jul - lie de rest.

3. Ik heb al - les ver - zil - verd, voor een
6. Kben in God de be - heer - der, het heel -
9. Volg mij zon - der veel poe - ha, met een

26
heel goe - de prijs: kijk, hier heb ik het tie - ket voor het nieuw pa - ra-dijs. Ga ik al is mijn kluis. Wil je mij le - ren ken-nen, ver-laet dan haard en huis. Je ver-op - ge-wekt lied, veel tam-tam, tam-tam, tam-tam, heb de ar - moe - de lief. Ga ik

29
fier met e - lan als een vorst aan het hof, veel tam-tam, tam, tam, tam... zing de liest wat je nam. Wat ik kies is het best. Veel tam-tam, tam, tam, tam... Ik laat fier met e - lan als een vorst aan het hof, veel tam-tam, tam, tam, tam, zing de

32
lief - de haar lof.
jul - lie de rest.
lief - de haar lof!
4. Van de
7. Heel mijn

tekst: Louis-Marie Grignon de Montfort
vertaling: W. Logister smm/A. Govaart
muziek: Fr. Bullens

Maandag 13 mei

Schriftlezing: Joh. 16, 29-33 – Ik heb de wereld overwonnen

paus Benedictus XVI over de hoop (5)

Ze begreep wat Paulus zei toen hij de Efeziërs eraan herinnerde dat ze tevoren zonder hoop en zonder God in de wereld waren geweest – zonder hoop want zonder God. Daarom weigerde ze, toen men haar weer naar Soedan terug wilde brengen; ze was niet bereid zich nog ooit van haar “Paron” te laten scheiden. Op 9 januari 1890 werd ze gedoopt en gevormd en ontving de eerste Heilige Communie uit de handen van de patriarch van Venetië. Op 8 december 1896 legde ze in Verona de geloften af van de Zusters Canossianen en heeft van toen af – naast haar werk in de sacristie en aan de kloosterpoort – getracht de missie te bevorderen, vooral tijdens verschillende reizen door Italië: de bevrijding die zij zelf door de ontmoeting met de God van Jezus Christus had ontvangen, die moest ze doorgeven, die moest ook aan zoveel mogelijk anderen geschonken worden. De hoop die haar ten deel was gevallen en die haar ‘verlost’ had, mocht ze niet voor zichzelf houden; die moest velen, ja allen bereiken.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 3

Armen

Almachtige God, (...)
Gij die met uw tederheid
al het bestaande omgeeft,
stort over ons uit de kracht van uw liefde,
opdat wij zorgen
voor het leven en zijn schoonheid behoeden.
Overspoel ons met vrede,
opdat wij als broeders en zusters leven,
zonder iemand te benadelen.
God van de armen,
help ons de verlaten en vergeten mensen van deze wereld
die zo waardevol zijn in uw ogen, te redden.
Maak ons leven weer gezond,
opdat wij de wereld beschermen
en haar niet plunderen,
opdat wij schoonheid zaaien
en geen vervuiling en verwoesting.
Raak de harten
van allen die alleen maar voordeel zoeken
ten koste van de armen van de aarde.
Leer ons de waarde van alle dingen te ontdekken,
met verbazing te kijken,
en te erkennen dat wij ten diepste verbonden zijn met alle schepselen
op onze weg naar uw oneindig licht.
Dank dat Gij alle dagen met ons zijt. (...).

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

De kracht van de hoop

Cantique 7: La fermeté de l'espérance

Ik ben de deugd van de Hoop die vol verwachting doet uitzien
naar Gods genade en beloning dankzij de verdiensten van de Verlosser.
Ik ben het sterke en stabiele anker dat de onrust kalmeert,
de stevige kolom die de basis vormt van alle heiligheid.

Die kracht komt van God die volkomen waarachtig is
trouw aan Zijn beloften in tijd en eeuwigheid.

God wil dat we onze hoop op Hem vestigen en daardoor groot worden.
Hij roept almaar: “sterfelijke ziel, vestig in Mij je vertrouwen.
Ik bemin je, je bent Mijn eigen werk. Ik ben je God en koning;
hoop op Mij; slechts aan Mij mag je je zo hechten.
Ik wil niet dat je verloren gaat, want Ik ben je beste vriend.
Ik wil dat je je bekeert en vergiffenis vraagt”.

Christen, God is onze vader; stel je hoop op Zijn liefde.
We zijn dwaas, als niet vertrouwen op Zijn vaderlijke goedheid.

Met onnoemelijke weldaden overlaadt God ons elke dag.
Het zijn de zekere motieven om te hopen op zijn hulp.
Kan de hoop op wat God in het vooruitzicht heeft gesteld, ijdel zijn?
Hij is trouw aan wat Hij heeft gezegd, Hij is de beste vriend.

Nooit heeft iemand tevergeefs zijn vertrouwen op God gesteld.
God heeft overvloedig uitgedeeld, de mens steeds meer ontvangen.
Ik maak een ziel sterk als een toren, als een rots;
De meest geduchte tegenstander kan haar niet doen wankelen.

Als het stormt, werpt men het anker uit om niet ten onder te gaan;
ik ben midden in het grootste gevaar het anker van de wijze mens.
Met Mij wordt alles gemakkelijk: men wordt tevreden en blij,
beweeglijk als een adelaar, in staat om naar de hemel te vliegen.

Ik geef de mens de kracht van de Almachtige;
dat maakt echt verschil; hij komt volop tot leven.

Het is onverstandig en dwaas te bouwen op water.
Het schepsel is even onstabiel als water en rietstengels.
Een mens is niet duurzaam, onbetrouwbaar als de wind,
enkel opgeklopt schuim. Alleen dwazen bouwen daarop.

Door van alles wordt de mens bedrogen en vaak bedriegt hij zichzelf;
hij houdt zichzelf voor de gek en ziet spoken, als hij zijn hoop niet stelt op de Heer.

tekst: Louis-Marie Grignion de Montfort

vertaling: W.Logister smm

Dinsdag 14 mei

Schriftlezing: Joh. 15, 9-17 – Niet gij hebt Mij uitgekozen

paus Benedictus XVI over de hoop (6)

... Jezus was geen Spartacus, Hij was geen vrijheidsstrijder zoals Barabbas of Bar-Kochba. Wat Jezus, die Zelf aan het kruis gestorven was, gebracht had, was iets heel anders: de ontmoeting met de Heer van alle heren, de ontmoeting met de levende God en aldus de ontmoeting met een hoop die sterker was dan het lijden van de slavernij en daarom van binnenuit het leven en de wereld omvormde. Wat nieuw geworden was, wordt het duidelijkst in de Brief van de heilige Paulus aan Filemon. Dit is een zeer persoonlijke brief, die Paulus in de gevangenis schrijft en de weggelopen slaaf Onesimus voor zijn heer, de genoemde Filemon, meegeeft. Ja, Paulus stuurt de naar hem gevluchte slaaf terug naar zijn heer, niet bevelend, maar vragend: "Mijn verzoek geldt het kind dat ik hier in de gevangenis heb verwekt. Ik bedoel Onesimus ... Ik stuur hem terug naar u en met hem heel mijn liefde ... Misschien was dat wel de reden waarom hij een tijd lang bij u is weg geweest: dat ge hem voorgoed terug zoudt krijgen, nu niet meer als slaaf, maar als veel meer dan een slaaf, als een geliefde broeder" (Filem. 10-16).

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 4

Interreligieuze Dialoog

Heer onze God,

U nodigt ons uit tot verzoening en broederlijkheid zowel tussen alle gelovigen als tussen ongelovigen en tussen alle mensen van goede wil.

U roept alle redelijke mensen op om dom geweld en blind extremisme te verwerpen; U roept ons op om de waarden van tolerantie en broederschap te waarderen die bevorderd en gestimuleerd worden door verschillende godsdiensten.

Geef dat de levens van gelovigen een getuigenis mogen zijn voor de grootheid van geloof in God, die diegenen die verdeeld zijn samenbrengt en de menselijke geest verheft, zodat hun broederschap een symbool wordt van begrip tussen Oost en West, tussen Noord en Zuid en tussen allen die geloven dat God ons geschapen heeft om elkaar te kennen, om samen te werken en samen te leven als broeders die elkaar liefhebben.

U wekt deze hoop onder ons op en daagt ons uit een weg ervoor te banen in onze hedendaagse wereld met het doel om een wereldvrede te bereiken waarvan alle volkeren mogen genieten. Amen.

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

Jezus, de Vredevorst

Jezus, de Vredevorst, is er al, maar Hij moet tegelijk gezocht worden.
God zoeken is juist hét ambacht van de monnik!

God zoeken – het krijgt door de menswording

in Jezus Christus een heel bijzondere inhoud en vorm:

de menselijkheid waarmee God zich bekleedde om tot ons te komen,
is tevens de weg die Hij ons geeft om Hem te vinden.

Vrede vinden en haar bewerken in een hechte band met anderen
betekent niets anders dan onze menselijkheid bevestigen.

Daarbij speelt het woord een onvervangbare rol.

Dat woord kan het moeilijke gesprek of de respectvolle dialoog zijn,
waardoor conflicten worden uitgesproken en vrede ingang doet.

Maar dat woord kan ook Gods Woord zijn,

beluisterd en overwogen in de liturgie en de geestelijke lezing.

Guerric Aerden o.c.s.o., Westmalle, De KOVEL nr. 39 (2015)

Liefde als voorwaarde

Toon mij een gemeenschap
waar de broeders zich laten leiden door gehoorzaamheid,
waar ze elkaar wederzijds dienstbaar zijn,
respect tonen voor elkaar
elkaar steun verlenen;
in één woord,
waar zij elkaar beminnen –
want de liefde heeft begrip voor alles.
In die gemeenschap zal nooit verdeeldheid ontstaan.
De eenheid zal volkomen zijn.

Marcellin Champagnat, stichter van de Fraters Maristen

Woensdag 15 mei

Schriftlezing: Joh. 17, 11b-19 – Dat zij één mogen zij zoals Wij

paus Benedictus XVI over de hoop (7)

Mensen die qua burgerlijke status als heren en slaven tegenover elkaar staan, zijn als leden van de ene Kerk voor elkaar broeders en zusters geworden – zo spraken de christenen elkaar aan. Ze waren door het Doopsel opnieuw geboren, met dezelfde Geest doordrenkt en ontvingen naast elkaar en met elkaar het Lichaam des Heren. Dat veranderde, ook als de uiterlijke structuren gelijk bleven, de samenleving van binnen uit. Wanneer de Brief aan de Hebreëën erover spreekt dat de christenen hier geen blijvende stad hebben, maar de toekomstige zoeken, dan betekent dat allesbehalve vertroosting in de toekomst: de huidige samenleving wordt door de christenen als oneigenlijke samenleving onderkend; zij behoren tot een nieuwe samenleving, waarnaar ze met elkaar onderweg zijn en waarop gedurende die tocht al geanticipeerd wordt.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 4

Omwille van de vrede

“Gelukkig die vreedzaam zijn, want zij zullen kinderen van God genoemd worden” (Mattheüs 5,9). Wie zijn dat, die vreedzamen? Degenen die vrede brengen. Ziet u ergens mensen die onenigheid hebben? Zorg dan dat u de vrede tussen hen herstelt. Zeg tegen de een iets goeds over de ander en tegen de ander iets goed over de een. U hoort van een van hen iets slechts over de ander, gewoon omdat hij kwaad is? Vertel dat dan niet door. Houd de boze woorden van iemand die kwaad is, voor u. Maar hen in alle oprechtheid tot eendracht. Maar ook als u de vrede wilt herstellen tussen twee vrienden van u die onenigheid hebben, moet u bij uzelf beginnen met vreedzaam te zijn. U moet uzelf van binnen tot vrede brengen, waar u waarschijnlijk elke dag strijd levert met uzelf.

Augustinus, Sermo 53A, 12

Het tere plantje van de hoop

God onze Vader,
behoed mij voor de wanhoop,
de ultieme bekoring van onze tijd.
Want het laatste
wat men mij, Gods kind ontnemen kan
- na het geloof en na de liefde -
is juist de tere plant van de hoop,
het laatste wat ik nodig heb
om te overleven in bange tijden.
Heer, laat niet toe dat ik wegzink
in die verzoeking,
dat ik geen hoop meer zou hebben.
Want dit is pas de dood, voorgoed:
het doven van de hoop.
Behoed mij voor zo'n sterven.
Amen.

Kardinaal Godfried Danneels

Donderdag 16 mei

Schriftlezing: Joh. 17, 20-26 – Dat zij volmaakt één zijn

paus Benedictus XVI over de hoop (8)

... een tekst van de heilige Gregorius van Nazianze kan verhelderend zijn. Hij zegt dat op het moment, dat de door de ster geleide Wijzen de nieuwe koning Christus aanbaden, het einde gekomen was van de astrologie, daar de sterren nu de door Christus bepaalde baan volgen. Inderdaad wordt in deze scène het wereldbeeld van toen omgedraaid, dat op een andere wijze ook vandaag de dag weer bepalend is. Niet de elementen van het heelal, de wetten van de materie, heersen uiteindelijk over de wereld en over de mensen, maar een persoonlijke God heerst over de sterren, dat wil zeggen, over het heelal. Niet de wetten van de materie en de evolutie vormen de laatste instantie, maar verstand, wil, liefde – een Persoon. En wanneer wij die Persoon kennen, die Persoon ons kent, dan is werkelijk de onverbiddelijke macht van de materiële ordening niet langer het laatste; dan zijn wij geen slaven van het heelal en van zijn wetten, dan zijn wij vrij. Een dergelijk bewustzijn heeft de zoekende en zuivere geesten van de Oudheid bepaald. De hemel is niet leeg. Het leven is niet louter een product van de wetten en van het toeval van de materie, maar in alles en tegelijk ook boven alles staat een persoonlijke wil, staat Geest, die zich in Jezus als Liefde heeft geopenbaard.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 5

Synodaliteit en Samenwerking

Wij staan voor U, Heilige Geest, terwijl wij in uw naam samenkomen.
Met U alleen om ons te leiden, maak U zelf een thuis in onze harten.
Leer ons de weg die we moeten gaan en hoe we die moeten vervolgen.
Wij zijn zwak en zondig; laat ons niet wanorde bevorderen.
Laat niet onwetendheid ons leiden naar het verkeerde pad
noch gedeeltelijk onze acties beïnvloeden.
Laat ons in U onze eenheid vinden zodat we samen kunnen reizen
naar het eeuwige leven en niet dwalen van de weg
van waarheid en wat rechtmatig is.
Wij vragen dit alles U, die aan het werk is in elke plaats en tijd,
in gemeenschap met de Vader en de Zoon, tot in lengte van dagen.
Amen.

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

Hoop hebben

Hoop hebben
is geloven dat de geschiedenis open blijft
voor de droom van God en voor menselijke creativiteit

Hoop hebben
is doorgaan met het bevestigen
dat het mogelijk is van een andere wereld te dromen
zonder honger, zonder onrecht,
zonder discriminatie

Hoop hebben
is een boodschapper van God zijn
en een boodschapper van mannen en vrouwen van goede wil
die muren afbreken, grenzen openbreken
bruggen bouwen

Hoop hebben
is geloven in de revolutionaire kracht van geloof
is de deur open laten zodat
de Geest kan binnenkomen en alles nieuw kan maken

Hoop hebben
is opnieuw beginnen
zo vaak als het maar nodig is

Hoop hebben
is geloven dat hoop niet
het laatste is dat sterft

Hoop hebben is
Geloven dat hoop niet kan sterven
dat hoop niet langer sterft

Hoop hebben
is leven.

*Dit gebed maakt deel uit van de viering die de JPIC-commissie van de USG /
UISG heeft gemaakt voor 17 oktober, de internationale dag voor uitroeiing
van de armoede.*

Vrijdag 17 mei

Schriftlezing: Joh. 21, 15-19 – Weid Mijn schapen

paus Benedictus XVI over de hoop (9)

...Het geloof geeft het leven een nieuwe basis, een nieuw fundament, waarop de mens staat, en daarmee wordt het gewone fundament, de betrouwbaarheid van het materiële inkomen, gerelativeerd. Moeder Teresa is een eigentijdse afbeelding van de onthechting om mensen bij te staan. Er ontstaat een nieuwe vrijheid met betrekking tot dit slechts schijnbaar dragende levensfundament, waarvan de normale betekenis natuurlijk niet ontkend wordt. Deze nieuwe vrijheid, dit weet hebben van de nieuwe 'substantie', die ons geschonken is, heeft zich niet slechts in het martelaarschap getoond, waarbij mensen de almacht van de ideologie en haar politieke organen hebben weerstaan en zo met hun dood de wereld vernieuwd hebben. Zij heeft zich bovenal getoond in de grote onthechting van de monniken uit de oudheid tot aan Franciscus van Assisi en tot aan mensen van onze tijd toe, die in de hedendaagse religieuze bewegingen alles hebben achtergelaten omwille van Christus, om mensen het geloof en de liefde van Christus te brengen, om mensen die naar lichaam en ziel lijden, bij te staan. Daar heeft de nieuwe 'substantie' zich werkelijk als 'substantie' bewezen, is uit de hoop van deze door Christus aangeraakte mensen hoop ontstaan voor anderen, die in het donker en zonder hoop leefden. Daar is gebleken dat dit nieuwe leven werkelijk 'substantie' heeft en 'substantie' is die voor anderen leven mogelijk maakt. Voor ons die naar deze mensen kijken, is hun handelen en leven inderdaad een 'bewijs' dat het komende, de belofte van Christus, niet alleen verwachting, maar werkelijke tegenwoordigheid is; dat Hij werkelijk de 'filosoof' en de 'herder' is, die ons laat zien wat en waar het leven is.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 8

Gerechtigheid en Vrede

Heer en Vader van heel de mensheid,
U die alle mensen met gelijke waardigheid geschapen heeft,
stort in onze harten een geest van broederlijkheid.
Beziel ons met een droom van ontmoeting, dialoog, gerechtigheid en vrede.
Help ons om een betere samenleving op te bouwen
en een menswaardiger wereld te creëren,
zonder honger, armoede, geweld en oorlog.

Open onze harten
voor alle volkeren en landen op aarde,
zodat we het goede en mooie kunnen zien
dat U in elk van ons gezaaid heeft,
zodat echte verbondenheid kan groeien,
en gemeenschappelijke projecten en gedeelde dromen
ons dichter bij elkaar kunnen brengen. Amen

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

Opdracht

Christus vraagt van ons
verkondiger, uitdrager van liefde, heilbrenger te zijn,
luisterend en dienend in de wereld te staan,
Gods Geest in anderen werkzaam te zien . . .

Meer en beter mens

Meer en beter mens worden is:
meer en beter medemens worden,
rekening houden met anderen,
bereid zijn tot luisteren, ...

Open van geest en ruim van hart

Open van geest en ruim van hart
willen wij ons aan onze medemensen aanbieden
en door onze dienstbaarheid in ons werk
meehelpen aan hun opgang naar beter mens te zijn.
Onze werkinstelling moet zijn:
gelovig en hoopvol in dienst staan
van Gods bedoelingen met deze wereld.

Broeders van Huijbergen, Constituties nrs. 8, 22 en 217

Zaterdag 18 mei

Schriftlezing: Joh. 21, 20-25 – Gij moet Mij volgen

paus Benedictus XVI over de hoop (10)

... Toch moeten wij nu heel uitdrukkelijk vragen: is het christelijk geloof ook voor ons vandaag hoop die ons leven omvormt en draagt? Is het voor ons ‘performatief’, een boodschap die het leven zelf opnieuw vorm geeft, of is het alleen nog maar ‘informatie’, die wij inmiddels terzijde geschoven hebben en die ons door nieuwere informatie achterhaald lijkt? Op zoek naar een antwoord zou ik willen uitgaan van de klassieke vorm van de dialoog waarmee het doopritueel de opname van de nieuwgeborene in de gemeenschap van de gelovigen en de wedergeboorte in Christus opende. De priester vroeg eerst naar de door de ouders gekozen naam van het kind en vroeg dan verder: Wat verlangt u van de Kerk? Antwoord: het geloof. En wat schenkt het geloof u? Het eeuwig leven. Volgens deze dialoog zochten de ouders voor het kind de toegang tot het geloof, de gemeenschap met de gelovigen, omdat zij in het geloof de sleutel zagen tot ‘het eeuwig leven’. Daar gaat het tegenwoordig net als vroeger inderdaad om bij de Doop, bij het christen worden: niet slechts om een socialiseringshandeling als binnenleiding in de gemeente, niet eenvoudigweg om opname in de Kerk, maar de ouders verwachten voor de dopeling méér: dat het geloof, waartoe de lichamelijke van de Kerk en haar Sacramenten behoort, hem leven schenkt – het eeuwig leven. Het geloof is de substantie van de hoop.

encycliek Spe Salvi (2008), nr. 10

Missionaire Zending

Heilige Geest, Gij nodigt ons uit
Om onze getrouwheid aan het religieuze leven
te hernieuwen.
Blijf bij ons bij het vervullen van de zending,
waartoe Gij ons roept.
Mogen uw gaven van wijsheid en kracht
ons een blijvende steun zijn
bij onze inzet voor de armen.
Mogen uw gaven van nederigheid en godsvrucht
ons ertoe brengen
de diepere betekenis van het religieuze leven
ten volle te beleven.
Mogen uw gaven van verstand en inzicht ons helpen
om samen de uitdagingen te verstaan
waartoe Gij ons roept ten dienste van de wereld van vandaag.
En mogen wij door het vuur van uw liefde
ook nu nog begeistert zijn
van hetzelfde missionaire enthousiasme
waarvan de Apostelen verveld waren
vanaf het eerste Pinksterfeest. Amen

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

Vuur

Ik wil vuur
Levenslang vuur
Want we leven misschien maar zeventhonderdduizend uur
En ik wil elk uur vuur

Jij kent de vragen die ik stel
Ik ken het antwoord wat jij geeft
En als ik zwijg en je vraagt wat ik voel
Dan tover ik met woorden maar ik draai er omheen

Want ik wil vuur
Levenslang vuur
Want we leven misschien maar zeventhonderdduizend uur
En ik wil elk uur vuur

En al die heren die ons regeren
Intellectuelen die zich vervelen
Hoor ze praten over alles met gezond verstand
Maar waar is hun hart
Het staat niet meer in brand

Want hun bezieling is dood
Het vuur is gedoofd
En idealen zijn verhalen
Waar geen mens nog in gelooft
En de tijd sleurt ons mee
Naar het einde van de eeuw
En ieder twijfelt maar niemand
Niemand schreeuwt
Er is niemand die schreeuwt

Maar de wereld die draait
Als een gek in het rond
Weg van de hemel
Recht in de afgrond
Maar jij en ik
Wij mogen ons niet laten vangen
We moeten leven voor een droom
En sterven van verlangen
Ja, jij en ik
Dat is alles dat telt
En zolang het hier duurt
Wil ik alleen maar
Vuur

Want ooit op een dag
Dan dooft het vuur
Maar als ik sterf
En word geblust
Laat het dan zijn met een kus

Pinksteren

Schriftlezing: Hand. 2, 1-11 – Allen werden vervuld door de Heilige Geest

Menselijke Broederlijkheid

Onze God, Drie-ene liefde,
laat vanuit uw goddelijke intimiteit
de kracht van verbondenheid in ons stromen,
een overvloed van broederlijke liefde ons doordringen.
Geef ons die liefde die zichtbaar wordt in het leven van Jezus,
in zijn familie in Nazareth en in de eerste christelijke gemeenschap.

Geef dat wij christenen leven naar het Evangelie
en dat we Christus mogen ontmoeten in iedere mens.
Christus de gekruisigde,
aanwezig in de angst van alle mensen in de wereld
die verlaten en vergeten worden.
Christus de Verrezene,
aanwezig in iedere broeder en zuster die zich weer opricht.

Kom Heilige Geest, toon ons uw schoonheid,
weerspiegeld in alle volkeren op aarde.
Laat ons zien hoe belangrijk en nodig iedereen is,
hoe wij allemaal verschillende gezichten zijn
van die ene menselijke familie
waar U zoveel van houdt. Amen!

uit de Pinksternoveen 2022 van de Congregatie van de H. Geest

Het geloof van een verkondiger . . .

Ik geloof in God

Ik geloof dat hij de aarde liefheeft.

Ik geloof dat hij de gewonde vogel opraapt,

Ik geloof dat Hij voor kinderen een bondgenoot is.

Ik geloof dat Hij zijn hart soms vasthoudt.

Ik geloof dat Hij als moeder ongezien zal waken.

Ik geloof dat Hij soms sprakeloos naast mij zit

Ik geloof dat Hij zich thuis voelt in de stilte.

Ik geloof dat Hij het leven koestert.

Ik geloof dat Hij met elk van ons blijft meegaan.

Ik geloof dat Hij zal wachten

met de liefde der geliefden.

Hij die God met open armen

Kris Gelaude

Wij zijn bestemd om te stralen

Onze diepste angst is niet dat we onmachtig zouden zijn.

Onze diepste angst betreft juist onze niet te meten kracht.

Niet de duisternis, maar het licht in ons is wat we het meeste vrezen.

We vragen onszelf af: 'Wie ben ik wel om mezelf briljant, schitterend, begaafd, geweldig te achten?'

Maar waarom zou je dat niet zijn?

Je bent een kind van God!

Je dient de wereld niet door jezelf klein te houden.

Er wordt geen licht verspreid als de mensen om je heen hun zekerheid ontlenen aan jouw kleinheid.

We zijn bestemd om te stralen, zoals kinderen dat doen.

We zijn geboren om de glorie Gods die in ons is, te openbaren.

Die glorie is niet slechts in enkelen, maar in ieder mens aanwezig.

En als we ons licht laten schijnen,

schept dat voor de ander de mogelijkheid hetzelfde te doen.

Als we van onze diepste angst bevrijd zijn,

zal alleen al onze nabijheid

anderen bevrijden.

Marianne Williamson, geciteerd door Nelson Mandela in zijn inaugurele rede als president van Zuid-Afrika